

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/350/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112215389
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2112215389.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobcu: Profidbet Slovakia, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanému: U. X., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXXX/XX, S. - P., o zaplatenie zmluvnej pokuty a iné, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 16C/248/2013 - 64 zo dňa 9. mája 2013, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti, v časti určenia neprijateľnosti podmienky a v časti trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 472,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 27,98 eur od 23.2.2008 do zaplatenia, zo sumy 1,99 eur od 25.3.2008 do zaplatenia, zo sumy 113,04 eur od 28.12.2007 do zaplatenia, zo sumy 227,98 eur od 27.10.2007 do zaplatenia, zo sumy 77,16 eur od 26.11.2007, zo sumy 25,01 eur od 26.1.2008, vo zvyšku žalobu zamietol a súčasne určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o pripojení zo dňa 6.9.2007 v čl. II., bod 2.3, týkajúca sa zmluvnej pokuty, je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 51, § 53 ods. 4 písm. k) a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď dospel k záveru, že žalobca právo na zaplatenie zmluvnej pokuty odvíja od spotrebiteľských zmlúv, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy, a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejedná sa teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie, žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách. Zmluvné dojednanie obsiahnuté v dodatku k zmluve, týkajúce sa zmluvnej pokuty, považoval súd za neprijateľné, spôsobujúce nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd nijako nespochybňoval význam zmluvnej pokuty a uznal jej vzťah aj k úrokom z omeškania, t.j. že zmluvná pokuta obstoí aj popri uplatňovaných úrokoch z omeškania. Pokiaľ išlo o vzťah spotrebiteľský, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností

na strane oboch účastníkov zmluvy. Súd bol toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednaní by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinnosti (§ 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka). V danej veci zmluvnú pokutu považoval súd za neprimeranú sankciu, a to s poukazom na viaceré aspekty. Z hľadiska času dodávateľ vôbec nerozlišoval situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy, napr. jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Rovnako je bez akéhokoľvek významu to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t.j. či nezaplatí, napr. len cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu. Zmluvná pokuta patrí dodávateľovi podľa zmluvného dojednaní aj v prípade, ak nedôjde k ukončeniu zmluvy, pretože stačí len úkon spotrebiteľa, ktorý smeruje k ukončeniu zmluvy, pričom ukončenie ako také vôbec nemusí ani nastať. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty vo vzťahu k predmetu zmluvy. Takáto výška zmluvnej pokuty predstavuje neprimerane vysokú sankciu za nesplnenie povinností, ku ktorým sa zaplatenie zmluvnej pokuty dojednálo. Ak teda odvodzoval žalobca, ako dodávateľ svoj nárok od zmluvnej pokuty z neprijateľnej zmluvnej podmienky a súd z tohto dôvodu nepriznal právo žalobcovi, súd v zmysle § 153 ods. 4 O.s.p. určil takúto zmluvnú podmienku v zmluve za neprijateľnú priamo vo výroku rozhodnutia. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p..

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti zamietnutia žaloby, určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a v časti trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť a súčasne nevyhlásiť zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Odvolanie odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietol, že tvrdenie o poškodení spotrebiteľa je zjednodušením podstaty celého vzťahu, pretože súd z neho vyberá len určitú časť - platenie zmluvnej pokuty. Z rozsudku nie je možné určiť, na základe čoho a v porovnaní s čím súd posúdil pokutu pred tým, ako dospel k záveru o jej neprimeranej výške. Namietol, že súd uprednostnil neplatnosť zmluvného dojednaní pred využitím tých zákonných inštitútov, ktoré umožňujú ponechať právny úkon v platnosti aspoň sčasti, resp. umožňujú ponechať v platnosti vecný základ nároku a upraviť len výšku nároku.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutých častiach vecne správny.

Predmetom konania, vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 16C/248/2013 bolo zaplatenie 900,95 eur spolu s prísl. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 472,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 27,98 eur od 23.2.2008 do zaplatenia, zo sumy 1,99 eur od 25.3.2008 do zaplatenia, zo sumy 113,04 eur od 28.12.2007 do zaplatenia, zo sumy 227,98 eur od 27.10.2007 do zaplatenia, zo sumy 77,16 eur od 26.11.2007, zo sumy 25,01 eur od 26.1.2008, vo zvyšku žalobu zamietol a súčasne určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o pripojení zo dňa 6.9.2007 v čl. II., bod 2.3, týkajúca sa zmluvnej pokuty, je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti zamietnutia žaloby, určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, ako aj trov konania.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.). Uvedený odvolací dôvod je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo právnu normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo potrebné predmetné zmluvy o pripojení v znení dodatkov posúdiť ako spotrebiteľské zmluvy v zmysle ustanovenia § 23a zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom v súlade s ustanovením § 23a ods. 2 citovaného zákona bolo na zmluvný vzťah medzi účastníkmi potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorého ustanovenie § 53 výslovne zakazuje, aby spotrebiteľská zmluva obsahovala ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa s tým, že tieto neprijateľné podmienky sú sankcionované neplatnosťou. Aj podľa názoru odvolacieho súdu dojednanie zmluvnej pokuty spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov záväzkového vzťahu v neprospech žalovaného, a preto je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka sankcionované následkom neplatnosti. V podrobnostiach odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd prvého stupňa vyčerpávajúcym spôsobom vypořiadal so všetkými skutkovými právnymi otázkami, pričom k záverom súdu prvého stupňa odvolací súd nepovažuje za potrebné nič doplniť.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, keď súd správne rozhodol i o trovách prvostupňového konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p..

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tento si ju neuplatnil a z obsahu spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy v súvislosti s odvolacím konaním vznikli.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.